

M. T. Meijer

Lauluja yksilöidystä läsnäolosta

(Runoja)

LyRix
HELSINKI

M. T. MEIJER

LAULUJA YKSILÖIDYSTÄ LÄSNÄOLOSTA

Runoja

”Lauluja yksilöidystä
läsnäolosta”

© 2016 M. T. Meijer

LyRix eKirjat
Helsinki 2016

<http://lyrix1.wix.com/lyrix>
lyrix.kirjat@gmail.com

Layout : Nemoudemia

ISBN 978-952-93-7642-1

ἄνθρωπος

ἐν εὐφρόνῃ

φάος ἄπτεται ἑαυτῷ

[ἀποθανῶν] ἀποσβεσθεῖς ὄψεις,

ζῶν δὲ

ἄπτεται τεθνεῶτος

εὐδῶν [ἀποσβεσθεῖς ὄψεις],

ἐγρηγορῶς

ἄπτεται εὐδοντος.

Ἡράκλειτος

Lauluja yksilöidystä läsnäolosta

1

Väliaika, runoa

riisua sanottavansa

paljastaa oleellinen

iltatee

karamellinkeltaisten

pilvien

keinuva

liike

tämä tämäton

mistään tulematon

minnekään menemätön

sanoja

tarkoitteita

tarkenteita

kahvi kiehuu

varttia yli

kertomukset

ovat fajanssia

vailla kielen vakainta

ei korjata

falskia puhetta

ovat yhteydet ikuiseen

poikki

puolikuurojen askelten vaimea kumu

ahnaasti lämmön imevä

huokaava katupöly

aika juoksettuu maitomaiseksi velliksi

on kuin jokaisella olisi kiire (välitön pakko)

kellä minnekin

kesken kaiken

kaupunkia

ruoskiva lämpöpuuska

on ollut niin

kiivaan kuivaa

ettei tiedä milloin syksy

mullistaa kadun kulman takaa

niemennokassa mäillä metsissä

ja kukkuloilla

sattuma hioo historiaa

tulkinnat muuttuvat

selitykset

tarkoituksenmukaisimmiksi

yksikätilsen rosvon

lailla ainoastaan

muutos on

meidän toivomme

suunnittelematon

punos

kudelman väliaika

runoa

pysähtyminen

hetki hetken

seinä

oleva

elävä

mennyt

tämä tämäton

jo mennyt

Ciceroa matkassa

Karlaplanilta

Söderiin

punaisessa linjassa matkustajat

ajattelevat kesää talvella

toisin puhe

kaikkea

ymmärtämättä

huomiseen on

pitkähkö astuma

millainen on

seinäkirjoitus

ikuiseen jos edes

on

sellainen

kuin ikuinen?

Ciceroa matkassa

patongin kanttura hyvää

juustoa kenties

linkkarilla

vuolettavia viipaleita viisaan

miehen ajatuksia vaikkei

yhteyksistään

saksittuja

on Tukholma

omansa

ilmiö itsensä

varassa

seisova

pitkä on putoava päivä

matka

kuten on

tuleva yö

ilta ei odota mutta

maltilla syntyy

vähemmän hätiköityjä

lapsia

piirrän sormenpäälläni

kaaren asuuriin kaari häviää

asuuri häviää

muistan tämän hetken kuten

muistan vastaavat hetket

tie, totuus vai elämä?

ehkä portti niiden välillä

toisistaan riippuen toisistaan

riippumatta

jossain

puoli

välissä...

vuoden

ajan

seinätuuli

kaino

ylistys seudulle

puhutaan

puhistaan

äkkiä

mereltä yllättää

sumu

Lauluja yksilöidystä läsnäolosta

2

Erään jakson loppu

lohduttomuuttaan sureva ikävä loputtomiksi lätäköiksi

sulavat unet painajaisista vuolaiksi
koskiksi muistot näillä kuvitelluilla todellisilla
matkamiehillä ei ole edes kunnan jalkineita ei päämäärää vaan
lähteminen matkanteko unelmien rautateillä joiden
kalusto suistuu vanhuuttaan
kiskoilta jossain etäällä Harald Kaunotukkaa etäisesti ihaileva
pieni valkoinen nainen joka hymyillessään paljastaa
puhuttelevan rumat hampaansa sanaton keskustelu kurkistus
tämän kirjoittajan olan takaa tuo
muinainen viikinkikö
ikään kuin varmistaisi historiallisen olemassaolonsa? on
olemassa olevaa lohduttomuuttaan sureva
ikävä niin pohjaton ikävä auringon
kultaisen säteen tunkeutuessa pilvenrepeämän läpi nuollen
ikkunasta näkyvää liikkeen seinää:

END GAME END TIME

84:22:07.8

Lauluja yksilöidystä läsnäolosta

3

Jälkikuvia, PS

I

Hämar tansib

pole terve

öö otsas

puheillaan saa virolainen

ystävättäresi sinut

pohtimaan

junassa Tartosta

Tallinnaan

Venellä olisi

paavin yksiö

vapaana

II

matkalla yliopistolle eksyt

Norra Djurgårdenin metsässä

räjätystöitä ja tienraivausta

hehtometreittäin polkua

hiljaisuus kommentoi

hiljaisuutta

III

lähdetty aikaa sitten tälle matkalle

kaikilla väliasemilla kello
näyttää minuuttia vaille 12

ei joudu matka

eteenpäin

ei nopeammin

on aika itsensä tarkoite

kenties perille

koskaan saapumatta

monet seikat

ovat malleja

päämääriä vailla

IV

kaupungit pyrähtävät ohi

hidastettuina hetkinä

junan ikkunasta

kuin kolibrin siiveniskut

sisarukset *Olla*

ja *Oleminen*

ovat kaikkialla

täällä

V

Väitetään naapurin harjoittavan

perkeleen

kolmannen kerran

Perkunasin

tottumuksesta kompensoidun

jumalan

joulukuun

lip lap Tukholma

lokaviemäreistä

alas

VI

harvemmin enää paperia

kynää muistiinpanoina

lehtiötä

kuin kapakassa

matkoilla

vuodattaa niukkavärisiä

sanojaan alustalle

jolle kirjoittaa

Piilotettiin Aurinko

tunturin taakse

VII

mitä tulee punaisen

jälkeen kun

lumi pakenee tunturille ja

jää ympäröiville

vuorille

aloittaa palokärki tukahtuneen

takutuksensa ennen

seitsemää

talvi oli poikkeuksellinen

ankara

pitkä

mutta mitä minä

olen kun en

runoa keksi? punaista

mitä

tulee punaisen

jälkeen?

VIII

säteen taittava prisma

norupilvi joka

tirauttaa

pirstaleisen

kyynelen

pian sellaista sateentapaista

aamuhöhmä

argari joka käkättää

kuluvan

kuun

puolta

IX

nimetön lintu

laulaa

pakkasaamua pihan

puussa kahisevia

kylmän panemia

lehtiä

X

lumikuuro tyntyy

sen jälkeen jälkijätöistä

lauhaa höttöä

”sinä sinun sinulta,

sinä sinun sinutta”

XI

aika etsii seuraa

ikkunasta näkee

vastaiseen

aika on pikkutyttö

pihaleikki auki

kolattava

päätie

XII

varsin kolea

Helmin päivä

me jo pääsiäisenä

Helsingissä

sitten

alkoi

arki

XIII

Ottavat yhteyttä

Belfastista

”Että töihin...?”

synnyinkaupunki

pieni vieras

vanha

mies

XIV

mitä olisi jos ei

olisikaan runoa

vaan se ikään kuin karkaisi

tavoittamattomaan

lakkaisi selittämättömästi

olemasta

jos joutuisi

piirtämään suunnistuskartan

ja neuvomaan ohjeet

kuinka päästään perille

runojen hautausmaalle

XV

lopulta oleminen ja aika

ovat yksi ja sama

ja tila ja saapuminen
ja lähteminen perimmäinen

syy

tarkoitus

lopulta on elämä

ja kuolema

ja tässä

mahdollisuudessa on

minun rauhani

XVI

muistella menneitä

rakkauksia tai vaikkapa

kaupunkeja joihin saapui
joista lähti

näkökyky

tarve koota havaittu

käsitteistöksi tavallaan

näkökyky abstrahoida

teoriaksi yksinkertaistaa

soveltaa käytäntöön

ihan tätä kaikkea

ihan tätä kaiken kaikkea

on

XVII

Meillä on kiireetön kesä

minulle vieras nykyruno
 olen konservatiivi maistelija
 semanttisesti
 tämä se on kai se sitä
 diskurssia tämä
 se sitä nyt

ilmestys taas
minä kuljen omaa tietäni

meillä on yhteinen kiireetön
 kesä ja sinä

todella Sinä Sinä nyt

XVIII

melko hyvää punkkua

tämä Cicero Karlaplanilta se oli
loppu alta kuusikymppiä
pullo huomenna muutto
Torsgatanille

Olisiko Söderissä?

kuu kulunut kahta kulunutta
kuivempi mutta ei yhtä tuore
kuin edellistä edellisempi

Näihin arkiin tottuu

XIX

Valo vähenee edelleen

tämä ei ole teatterinäyttämö
vaan Sali jossa
hämärä jatkaa tanssiaan

pimeä ottaa valtaa
etäämmällä riimukirjoitus
tästä kulki tarinan
Freyja Snorri-niminen
munkki ratsuineen

tarina nelipolvinen
islanninkielinen
hiljaisuus on luominen

saagaa

XX

tuntemasi hämärä on

aika, paikka, tekijä

pimeä morsiametta

XXI

positiossaan himmeä

viljanjumala

jälleen himoitsevat

Venus ja Mars toisiaan

Kronos

konjuntiossa nuo kolme

muinaista

taivaan triumfiraatti

XXII

mutta punaista vahvempi

on sininen

violehtivasta

koboltiksi:

Kun pimeä on

sysimusta

ei hämärästä ole

jälkeäkään

XXIII

mutta varmasti

onko hyvä nyt
mihin virtaan
hän astui

ette ole viimeisen
sitten nähneet

ovat **A** ja **O**

muotoisensa
kaltaisensa

ovat värisensä

XXIV

toisti tanssin

lausui Skoteinos

Ihminen

sytyttää yöllä

valon

käsittämättään

[...]

kuitenkin elossa

liittyen kuolleeseen

ja (eritoten) nukkuessaan

hereillä

liittyen unessa olevaan.

- Herakleitos (n. 560–480 eaa.)

Sisällysluettelo

ἄνθρωπος	3
----------------	---

1 Väliaika, runoa

riisua sanottavansa	5
tämä tämäton.....	6
kertomukset.....	7
puolikuurojen askelten vaimea kumu.....	8
sattuma hioo historiaa.....	9
suunnittelematon.....	10
Ciceroa matkassa.....	11
pitkä on putoava päivä	13
tie, totuus vai elämä?	14
vuoden.....	15

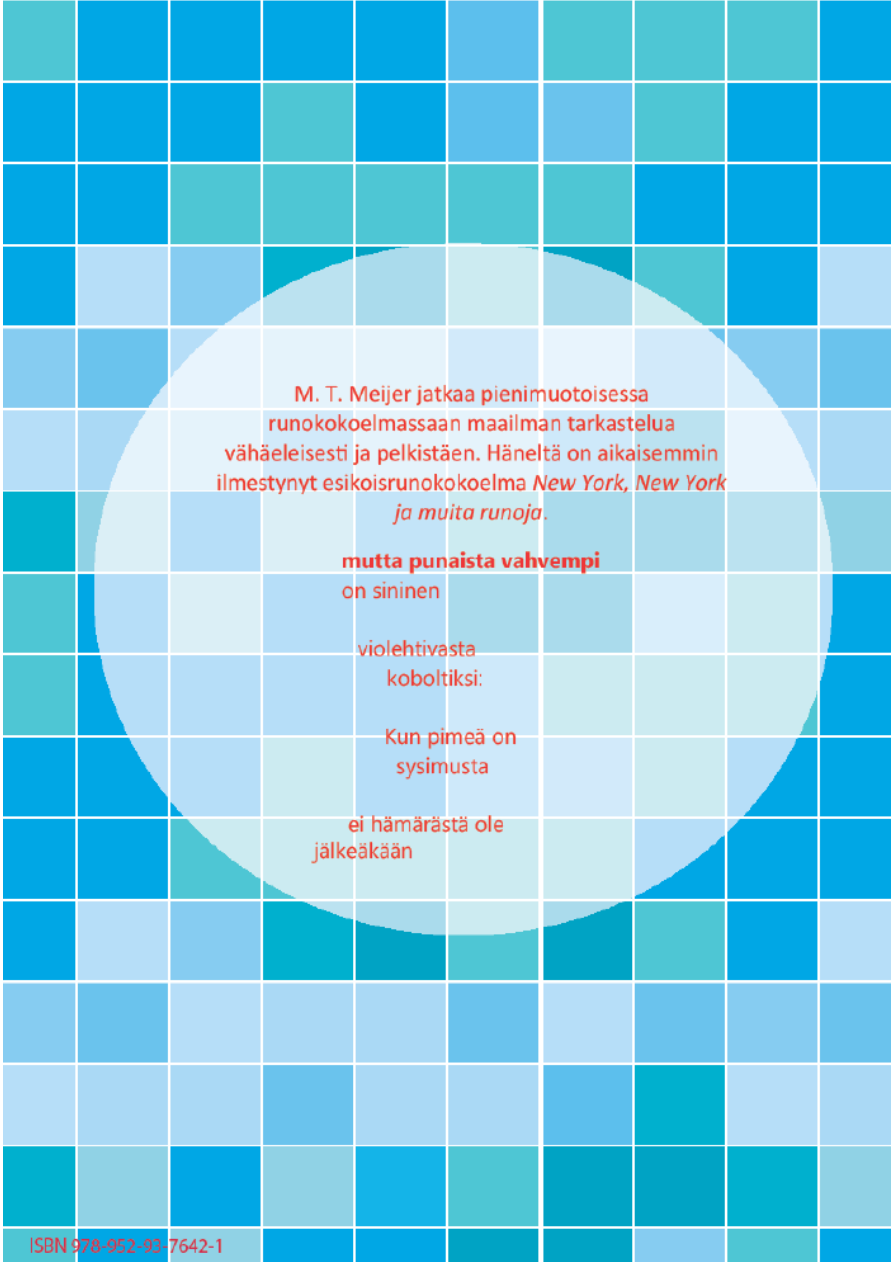
2 Erään jakson loppu

lohduttomuuttaan sureva ikävä loputtomiksi lätäköiksi.....	17
--	----

3 Jälkikuvia, PS

I Hämar tansib.....	19
II matkalla yliopistolle eksyt.....	20
III lähdetty aikaa sitten tälle matkalle.....	21
IV kaupungit pyrähtävät ohi.....	22
V Väitetään naapurin harjoittavan	23
VI harvemmin enää paperia.....	24
VII mitä tulee punaisen.....	25
VIII säteen taittava prisma.....	26

IX nimetön lintu.....	27
X lumikuuro tyyntyy.....	28
XI aika etsii seuraa.....	29
XII varsin kolea	30
XIII Ottavat yhteyttä	31
XIV mitä olisi jos ei.....	32
XV lopulta oleminen ja aika.....	33
XVI muistella menneitä.....	34
XVII Meillä on kiireetön kesä	35
XVIII melko hyvää punkkia.....	36
XIX Valo vähenee edelleen.....	37
XX tuntemasi hämärä.....	38
XXI positiossaan himmeä.....	39
XXII mutta punaista vahvempi.....	40
XXIII mutta varmasti	41
XXIV toisti tanssin.....	42
Ihminen.....	43

M. T. Meijer jatkaa pienimuotoisessa
runokokoelmassaan maailman tarkastelua
vähäeleisesti ja pelkistäen. Häneltä on aikaisemmin
ilmentynyt esikoisrunokokoelma *New York, New York*
ja muita runoja.

mutta punaista vahvempi
on sininen

violehtivasta
koboltiksi:

Kun pimeä on
sysimusta

ei hämärästä ole
jälkeäkään